

متن پرسش

با سلام: در کتاب فلسفه غرب:۱ فرمودید که افلوپین گفته است که: عقل زمانی که از مقام احدیت صادر می شود، مبدا خود را تعقل می کند، و حاصل این تعقل خلق مادون خود می شود، حال سوالم اینجاست که عقل زمانی که مبدا خود را تعقل می کند مگر به مقام قبلی و بالاتر خود نمی اندیشد که احدیت است، پس علت چیست که با این تعقل مادون خود را خلق می کند؟ لطفا کمی توضیح دهید. ممنون

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عقل، واسطه‌ی فیض بین حق و خلق است و از این جهت مادون خود را خلق می‌نماید. حضرت امام در کتاب «مصباح‌الهدایه» در مطلع اول تا ششم به این نکته به‌خوبی پرداخته‌اند. موفق باشید